
Xain adam xoflu olar.

Xain qorxaq olar.

Xain dost, dəli düşmən, göz tikər ölən günə.

Xain xəyanətinin cəzasını mütləq çəkər.

Xal üzün bəzəyidir.

Xala evinə dadanan, ər evində dayanmaz.

Xala, xala, təndiri qala, aşı bişirib nimçəni yala.

Xala xatirin qalmasın.

Xalam bildi, aləm bildi.

Xalamdan bir dilək dilərəm, versə də xalamdır, verməsə də.

Xalvar sənin evində, talvar sənin evində.
Daş vurarsan toz çıxar, nə var sənin evində?!

Xalq qız aldı quda qazandı, mən qız aldım qada qazandım.

Xalq kəsən barmaq qanamaz.

Xalq gedər quş gətirər, Xanalı bayquş gətirər.

Xalq necə, biz də elə.

Xalqa adətdir, bizə bidət?!

Xalqa it hürəndə, bizə çaqqal ulayar.

Xalqın ağzına qıfıl vurmaq olmaz.
(Xalqın ağzını bağlamaq olmaz.)

Xalqın qapısını el döyür, bizim qapımızı - yel.

Xalqın eybini söyləyən, özü eyibli olar.

Xalqın sədası - haqqın nidasıdır.

Xalına bax, xalı toxu.

Xalını xovuna sığallarlar.

Xalının tozu tükənər, dəlinin sözü tükənməz.

Xallı üz göyçək olar.

Xaltanı aslan boynuna vurmazlar.

Xalça salan özü oturur.

Xalçalı gəl, xalçalı get.

Xam dəmir döyülməz.

Xam yer axtarır bostan atmağa.

Xan arıqlayanda rəiyyətin canı çıxar.

Xan vurur, xırman sovurur.

Xan qapısında işləyənin ayağını daş aparar.

Xan qulluğuna gedən, atlı gedər, piyada qayıdar.

Xan evi - bəla evi.

Xan eylər xan divanı.

Xana yaradı, bəyə yaradı, keçəl Qənbərə yaramadı?!

Xana nöker olanın borkü haça olar.

Xandan gələn nökerəm, dişlərini tökerəm.

Xandır - xanənişin!

Xanəndə məclisin bəzəyidir.

Xanım qız xalasına oxşar, yaxşı oğlan - dayısına.

Xanım qırsa - qəza, nöker qırsa - cəza.

Xanım sındıran qabın səsi çıxmaz.

Xanım xanım dedilər, var-yoxumu yedilər.

Xanımlığım yalana çıxdı.

Xanla plov yemirəm, bığlarım yağa batar.

Xanın gözü dörd olar.

Xarabadan tüstü çıxmaz.

Xarallara sığmayan canım, torba-dağarcığa sıxıldı.

Xarrat bazarından keçməyib.

Xacələr məktubu tərsinə oxuyar.

Xacənin durduğu yerdə gül bitməz.

Xeyir allahdan - şər şeytandan.

Xeyir de, xeyir taparsan.

Xeyir dilə qonşuna, xeyir gəlsin başına.

Xeyir ver, ta xeyir görəsən.

Xeyir iş yerdə qalmaz.

Xeyir işə yaxın ol, şər işdən saqın.

Xeyir işi yubatmazlar.
(Xeyir işi saxlamazlar.)

Xeyri yoxdur çaxırın, içmə, açar paxırın.

Xeyirsöyləməzə dedilər: - Xeyir söylə, gedim gəlim, sənə don tikdirərəm.
Dedi: - Əvvəl tikdir, bəlkə getdin gəlmədin?

Xeyirsöyləməzdən xeyir olsaydı, adını Xeyrulla qoyardılar.

Xəbər almaq eyib deyil, öyrənməmək eyibdir.

Xəbər xeyir gərək.

Xəbəri uşaqdan öyrən.

Xəbərçi - yalançı olar, yalançı - xəbərçi.

Xəbərçi - köpəkoğludur, ona qulaq asan əbləh köpəkoğludur.

Xəzinə xarabalıqda tapılar.

Xəznəyə tüpürənin tüpürcəyi öz saqqalına yapışar.

Xəzri gəldi - gilavar qaç!

Xəyalsız insan meyvəsiz ağaca bənzər.

Xəlbircən evi olanın, gözləri qədər dərdi var.

Xəlvətdə halva yeyənin sirrini allah bilər.

Xəmir tez gələndə arvad deyər: - Ərim məni çox istəyir!

Xəmiraşı - bəylər aşısı, umac onun yoldaşı.

Xəmiri yüngüldür.

Xəmiracı olma!

Xəmiri bir yerdə yoğurulubdur.

Xəncər yarası gedər, dil yarası getməz.

Xəncər yarası sağalar, namus yarası sağalmaz.

Xəncər çıxdı - qan çıxdı.

Xəsis acgöz olar.

Xəsis zalım olar.

Xəsis ilə comərdin xərci birdir.

Xəsisdən alınan yumurtanın sarısı olmaz.

Xəsisdən qışda buz almaq olmaz.

Xəsisə zəhər versən, pulsuzdur deyə içər.

Xəsm (düşmən) xəsmə qəzəl oxumaz.

Xəsmdən saqın, qarınca olsa da.

Xəsmin sitəmin xəsmə demək, xəsmə sitəmdir.

Xəstə yatmaq, xəstəyə baxmaqdan yaxşıdır.

Xəstə tələsər, armud vaxtında dəyər.

Xəstə həkimdən dərman istəməzlər.

Xəstəyə döşək, aca çörək lazımdır.

Xəstəyə naz eləmək həkimə yaraşmaz.

Xəstəlik atlı gəlir, piyada gedir.

Xəstənin döşəkdə saxlarlar, uşağı - beşikdə.

Xəstənin qızıl taxt nəyinə gərək?

Xəstənin işi qalar, astanın işi qalmaz.

Xəta insandan baş verər.

Xəta məndən, ətə səndən.

Xəta xəta üstündən gələndə, bir xətaya nə var?

Xətakardan xəta əksik olmaz.

Xəcalət düşmənin olsun.

Xəşil bişirmək bilmir, aşbazlıq iddiası edir.

Xiyar pulu ilə alınan eşşəyin ölümü suda olar.

Xiffəti qeyrətli edər.

Xıdır çıxdı - qış çıxdı.

Xınalı əl cibə qoyulmaz.

Xınanahan gecəsi hamı xınaya boyanar.

Xırdavatçının andı özünə qənim olar.

Xırman döymək kişi işidir.

Xırmana girən porsuq yabanı özünə qəbul edər.

Xırmanın axırı dərvişindir.

Xırmanın tozu bərəkətli olar.

Xırçıya qarpız bağışlamazlar.

Xış ilə məhsul olmaz, meydan maşın meydanıdır.

Xış kötüyə dayanıb.

Xışa gedən öküzüm olsun, işə getməyən oğlum olmasın.

Xışı salıb yanı üstə.

Xoruz banlamasa səhər açılmaz?

Xoruz bir kərə bəzənər.

Xoruz quyuya baxan kimi baxır.

Xoruz elə xoruzdur, nə qocası, nə cavanı.

Xoruz öz küllüyündə banlar.

Xoruz ölmüş, gözü çöplüydə qalmış.

Xoruz getdi, dava bitdi.

Xoruz silkələnsə bir çəngə tük olar.
Dəvə silkələnsə bir ulağa yük olar.

Xoruz çox olan yerdə səhər tez açılar.

Xoruzə quyruğu yük olmaz.

Xoruzun altında yumurta axtarır.

Xoruzun vəzifəsi banlamaqdır.

Xoruzun quyruğuna inanım, tülkünün andına?

Xoruzunu veriblər qoltuğuna.

Xoruzsuz da sabah açılar.

Xoş günüm qapılarda keçir.

Xoş günün sorağı uzaqlardan gələr.

Xoşrəftar ol, xoş gün görərsən.

Xortdan gəldi, qaç!

Xortdan gələr səni yeyər (aparar).

Xörəyin dadı ağızdadır.

Xörəyi doyunca yemə, gözün dalınca qalsın.

Xörəyin yaxşısı - hazır olanıdır.

